



Radio-Robbie

Radio-Robbie

en zijn gevecht tegen
de slechte kankercellen





© Vereniging 'Ouders, Kinderen en Kanker'
Schouwstede 2B
3431 JB Nieuwegein
www.vokk.nl | www.kankerketting.nl

Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door Ladies' Circle
Nederland.

Tekst en tekeningen: Brigitte van den Heuvel, Christel de Mol,
Karien Kempen, Neel Konings, Gwenn Sieben, Jessica Bakker
Eindredactie: Marianne Naafs-Wilstra
Vierde druk: 2012
Oplage: 3000
Druk: **SMG Groep**

ISBN: 90 75281 22 6

Radio-Robbie

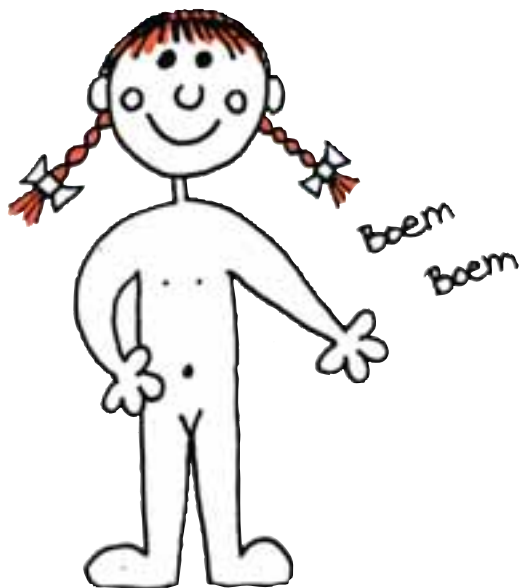
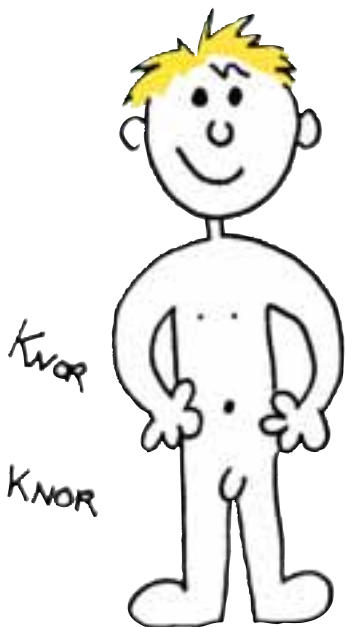
**en zijn gevecht tegen
de slechte kankercellen**



Hallo !

Ik ga je een verhaal vertellen. Een verhaal over Radio-Robbie en zijn gevecht tegen de slechte kankercellen.

Slechte kankercellen, wat zijn dat?
Dat leg ik eerst even uit.



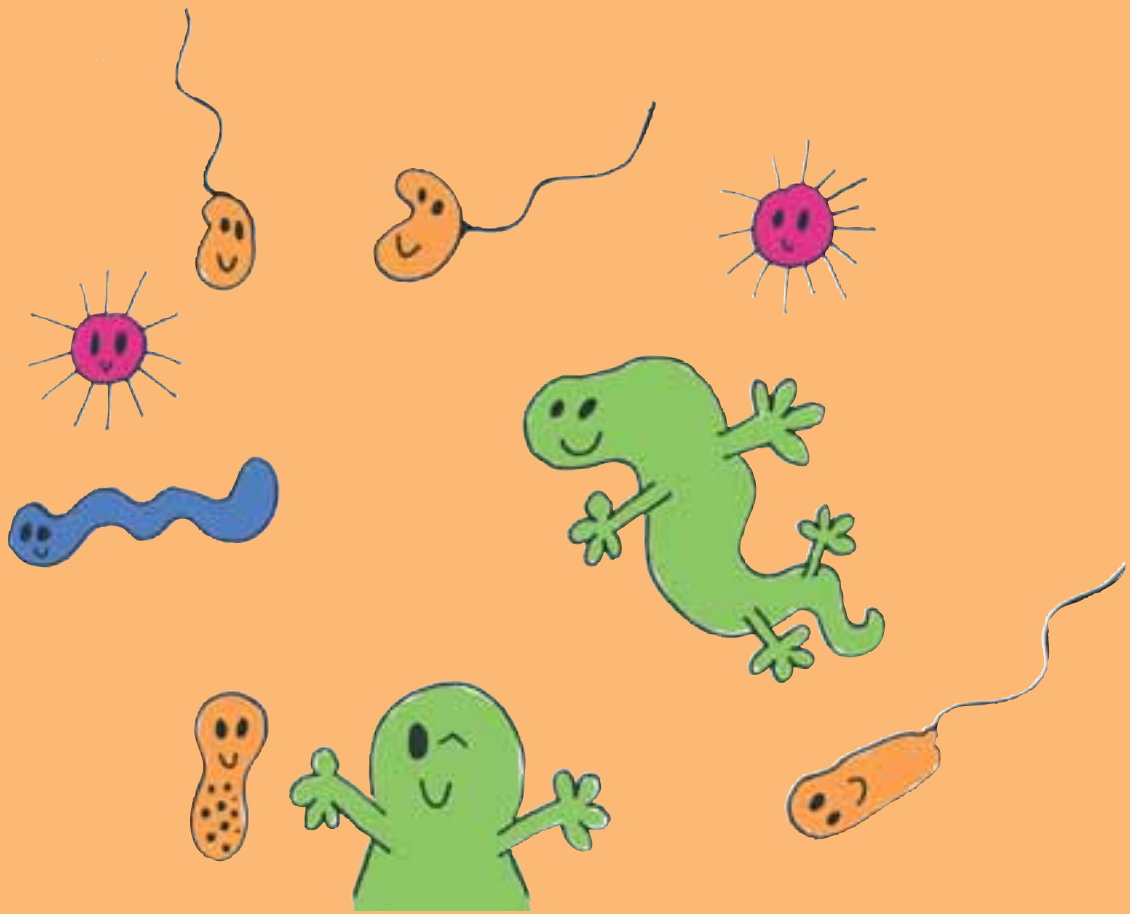
Kijk eerst maar eens goed naar de tekeningen. Gezien??? Dan vertel ik verder.

Je lichaam is net als een huis. Helemaal om je heen zit je huid, zoals de muren van een huis. Net als bij een huis zitten er achter je huid kamers en gangen. Zo is er een kamer waar het eten binnenkomt. Dat is je maag. Er zijn kamertjes die je bloed schoonmaken. Dat zijn je nieren en je lever. Je hart is ook een kamer. Daar wordt het bloed door je hele lichaam gepompt.

Het bloed stroomt door gangen en buizen. Sommige zijn groot, andere piepklein. Dat zijn aders en bloedvaten.

Je kunt niet zomaar in je lichaam kijken, maar je kunt wel horen wat er in je lichaam gebeurt.

Heb je je maag weleens horen knorren als je honger hebt? En kun je je hart horen? Voel je het kloppen?

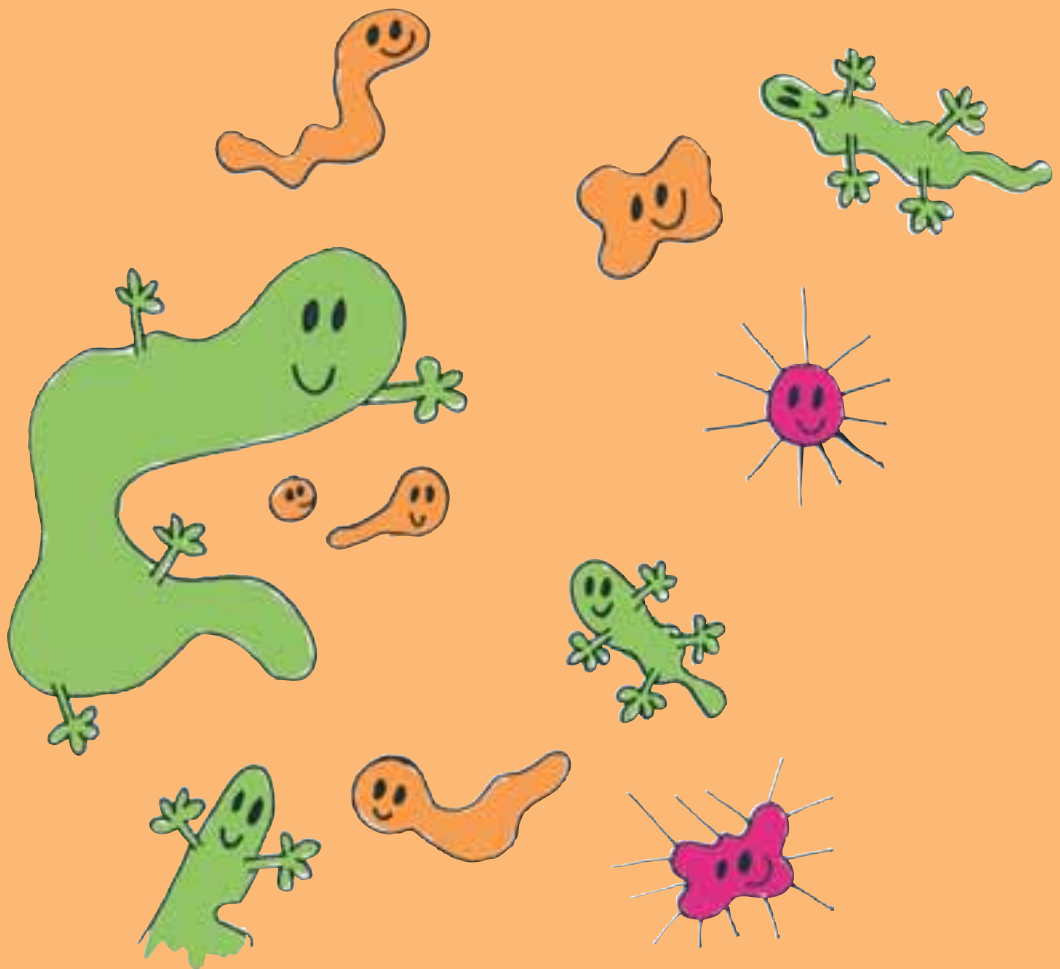


Zoals de muren van een huis uit stenen zijn opgebouwd, zo is je lichaam uit cellen opgebouwd. Cellen zijn dus de bouwstenen van je lichaam.

Alles in je lichaam bestaat uit cellen. Je huid uit huidcellen, je haren uit haarcellen en je bloed uit bloedcellen.

Cellen zijn heel erg klein. Zo klein dat je ze niet kunt zien. Het is dus best moeilijk om te begrijpen wat cellen zijn. Daarom heb ik er een paar voor je getekend zodat je weet hoe ze eruit kunnen zien.

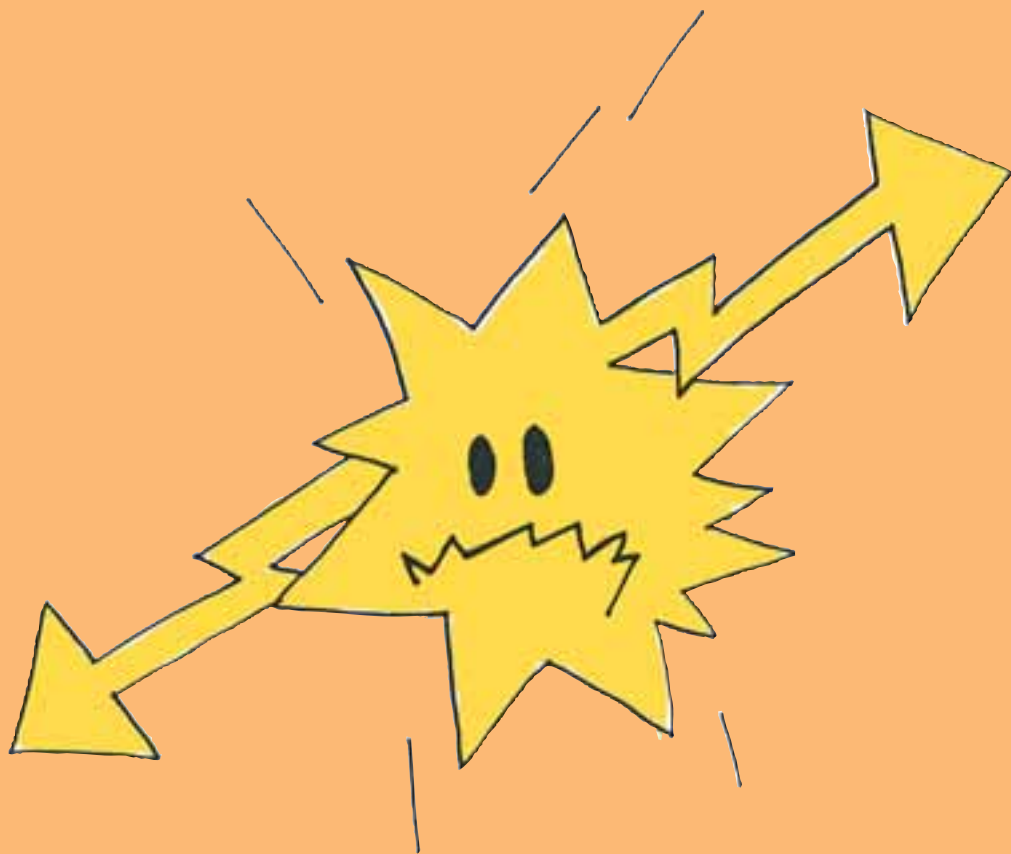
Je huidcellen zijn net zo stevig en zitten net zo dicht op elkaar als de stenen van een huis. Maar de cellen in je bloedvaten en aders zwemmen los door elkaar. Je hebt vast wel eens een wondje gehad waardoor het bloed naar buiten druppelde. In dat bloed zaten dus cellen.



Zoals je op de tekening kunt zien, zijn de cellen heel vrolijk. Ze kunnen goed met elkaar opschieten. Ze helpen elkaar zodat iedere cel het goed naar zijn zin heeft.

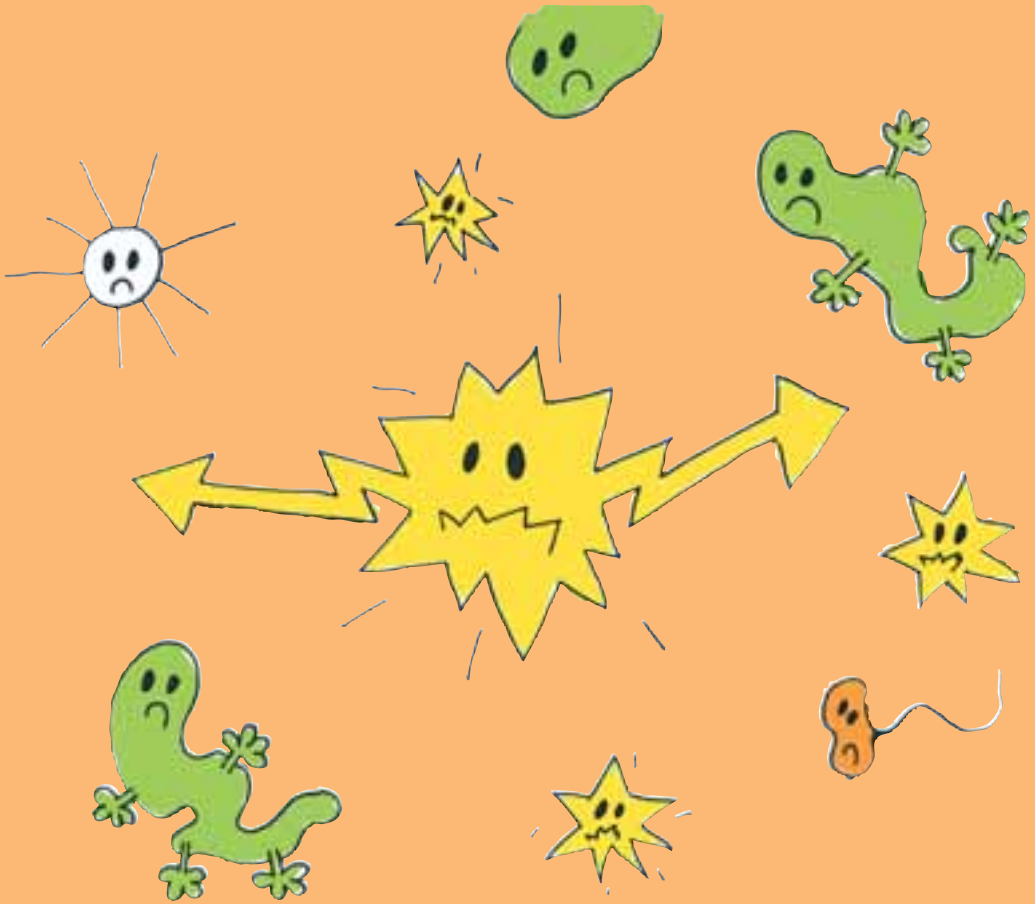
Je ziet dat er ook hele kleine cellen zijn, babycellen. Die zijn er net nieuw bijgekomen. Die kleine cellen worden groter en maken dan weer kleine cellen. Dat heet "groeien".

Je groeit dus omdat er steeds meer cellen bijkomen.



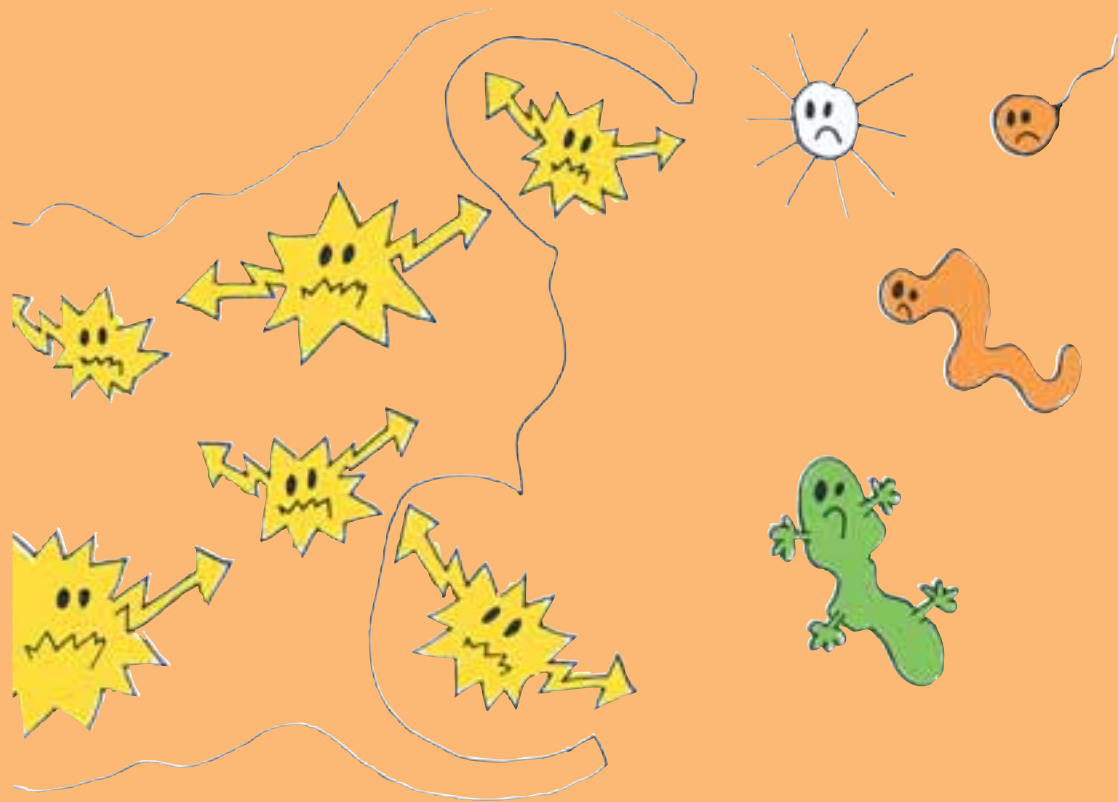
Soms zijn er ook cellen die het leuk vinden om vals te spelen. Ze zijn gemeen en plagen de andere cellen omdat ze niet samen met hen in een lichaam willen wonen.

Zo'n gemene cel noemen we een kanker-cel. Moet je zien hoe gemeen hij kijkt!



De andere cellen zijn boos op de kankercel. Want hij duwt ze zomaar aan de kant. Hij plaagt ze en laat ze niet met rust. De kankercel houdt helemaal geen rekening met de andere cellen. Hij trekt zich nergens iets van aan.

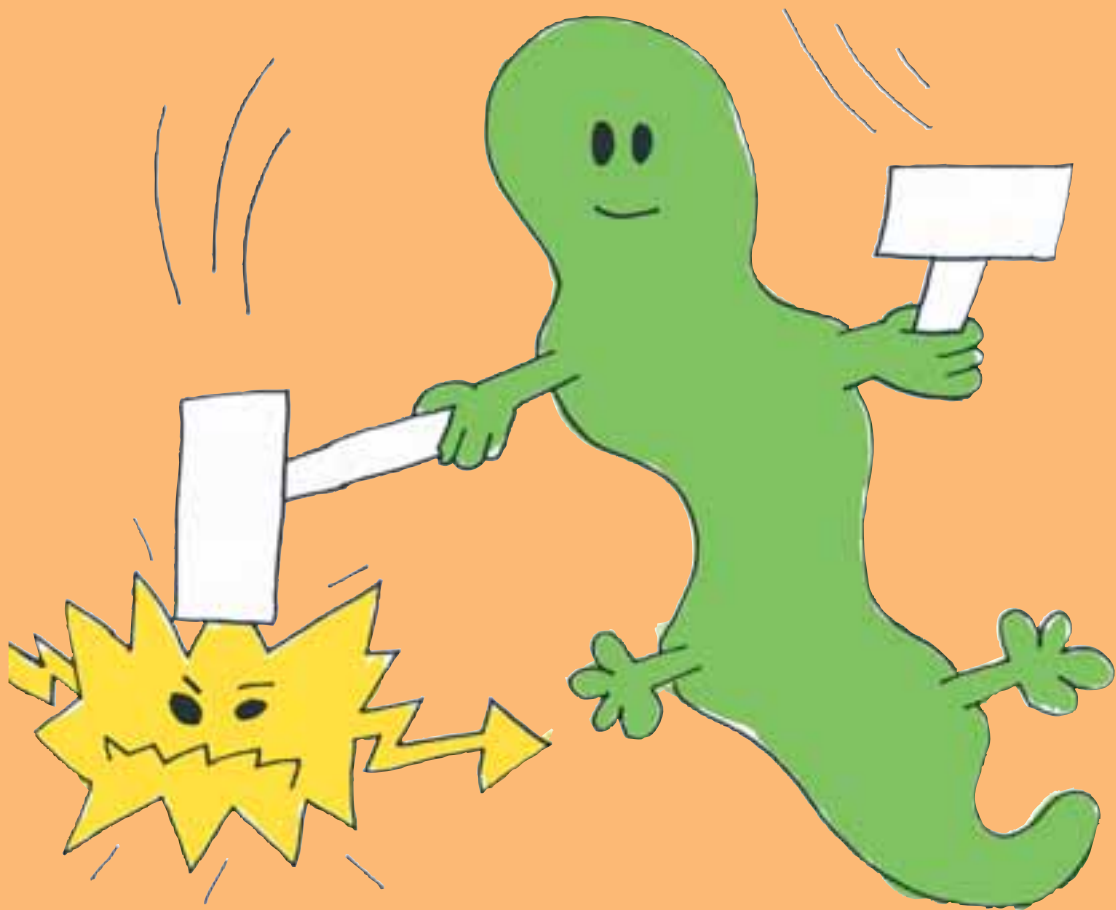
En weet je wat helemaal vervelend is? Net als de andere cellen maakt de kankercel ook nieuwe cellen. En die kleine kankercellen zijn al net zo gemeen als de grote. Het duurt niet lang of er zijn een heleboel slechte cellen.



De kankercellen kruipen in een groepje bij elkaar en laten de andere cellen er niet bij.

De andere cellen vinden dat heel vervelend. Maar ze kunnen er weinig tegen doen want de kankercellen zijn heel sterk.

Soms wordt zo'n groep kankercellen zo groot dat de dokter hem moet weghalen. Dat noemen we een operatie.



Gelukkig zijn er bloedcellen met speciaal gereedschap. Daarmee kunnen ze de kankercellen kapotmaken. Kijk maar op de tekening hoe een bloedcel met een kankercel vecht.

Als de bloedcel wint, zijn de goede cellen natuurlijk heel blij.

Maar soms zijn de kankercellen sterker dan de bloedcellen. Dan is er hulp nodig.

Die hulp komt van Radio-Robbie! Over hem gaat dit verhaal.

Luister maar....

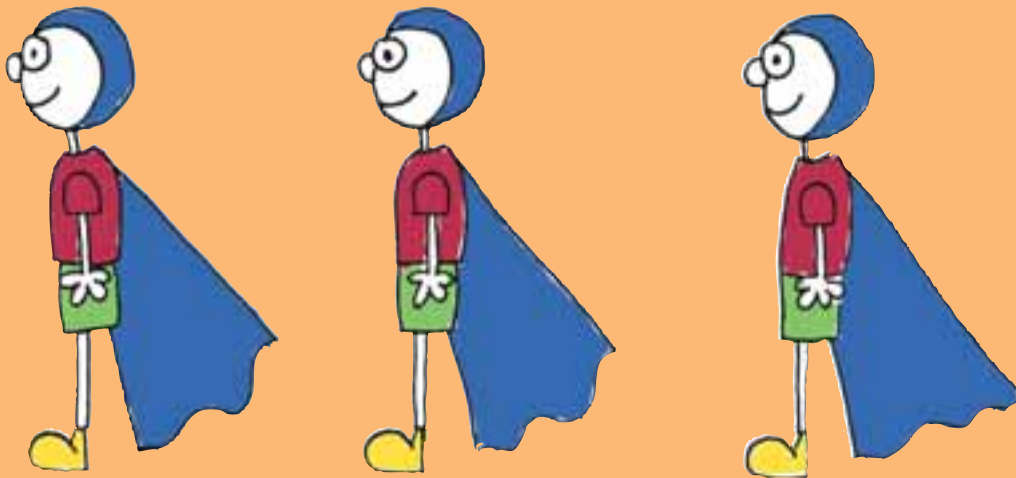


Radio-Robbie woont in het ziekenhuis. Daar heeft hij zijn eigen huisje.

Hij woont daar met zijn familie en vrienden: Radio-Rick, Radio-Roosje, Radio-Ronald, Radio-Roel en nog heel veel anderen. Hij heeft het daar erg naar zijn zin.

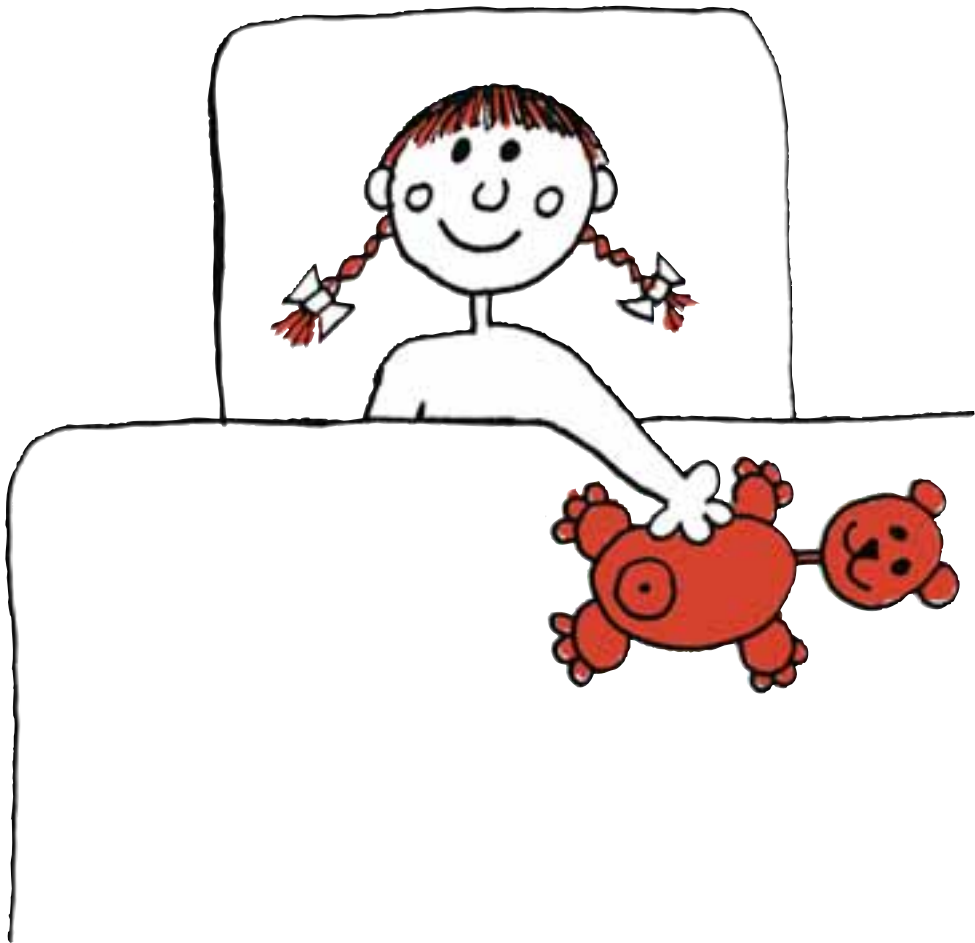
Op een dag komt de dokter bij Radio-Robbie en zegt: "Radio-Robbie, we hebben hier een klein meisje dat je hulp nodig heeft. Ze heeft zoveel kankercellen in haar lichaam dat de goede cellen het niet meer kunnen winnen."

"Dat is naar", zegt Radio-Robbie, "maar misschien kunnen wij iets doen. Kom, dan gaan we meteen aan de slag."



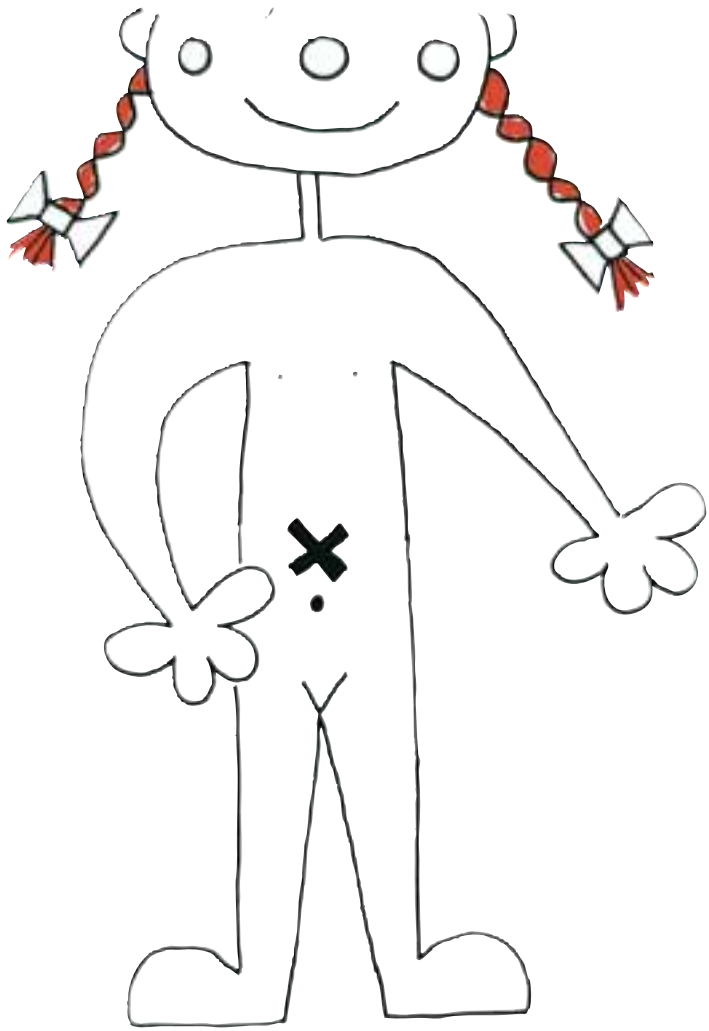
De dokter brengt het huis van Radio-Robbie naar een speciale kamer.

Samen met zijn vriendjes wacht Radio-Robbie tot ze mogen helpen. Hij staat als eerste op de startbaan.



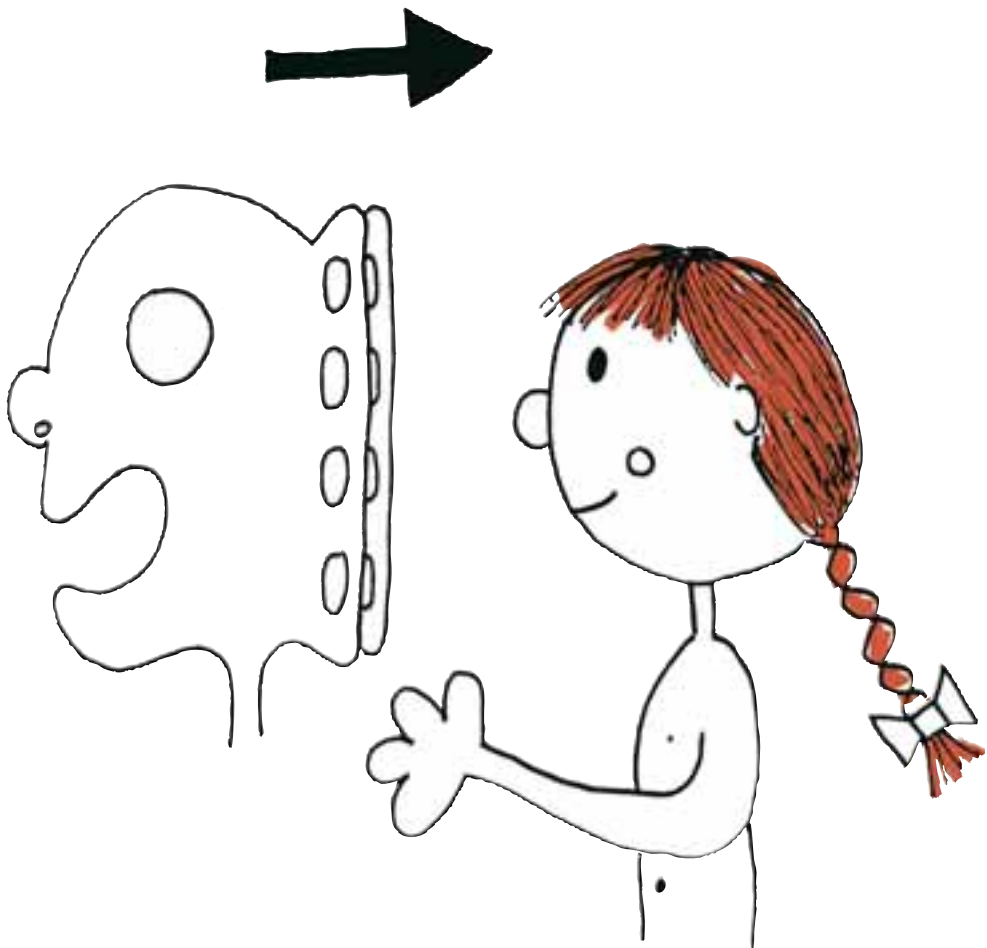
Het meisje ligt in de speciale kamer op bed en wacht op de dokter. Ze heet Marieke.

Marieke vindt het allemaal heel spannend. De dokter heeft gezegd dat Radio-Robbie en zijn vriendjes haar geen pijn zullen doen.



Daar is de dokter al. Hij zet het huis van Radio-Robbie bij het bed van Marieke en pakt een stift.

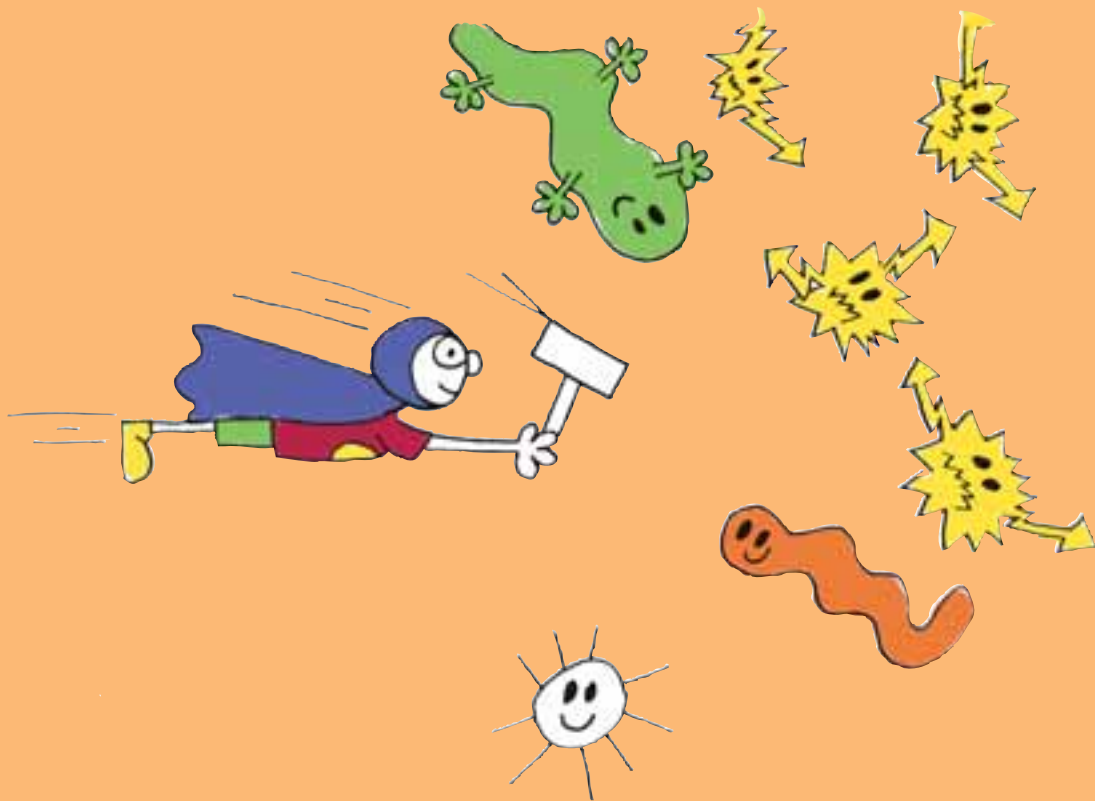
"Ik zet nu met mijn stift een kruis op je buik", zegt de dokter. "Dan weet Radio-Robbie precies waar hij moet zijn."



Bij Marieke moet Radio-Robbie in de buik zijn. Maar soms is hij op andere plekken nodig.

Als Radio-Robbie in je hoofd moet zijn, krijg je een masker op. Dat masker zorgt ervoor dat je hoofd helemaal stil ligt zodat Radio-Robbie precies op de goede plek komt.

Het is misschien een beetje eng, maar het doet geen pijn.

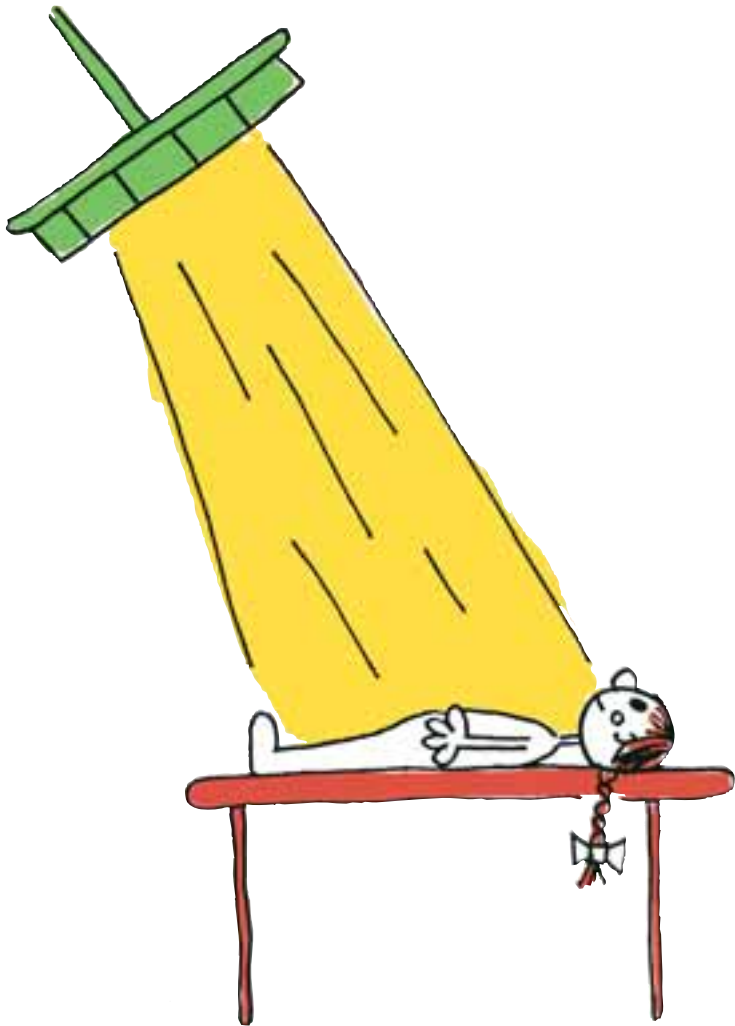


Marieke moet heel stil liggen want als ze beweegt komt Radio-Robbie misschien wel op de verkeerde plek terecht.

De dokter gaat naar de kamer ernaast want Radio-Robbie is heel verlegen. Hij wil niet zo graag dat er andere mensen bij zijn als hij vecht.

Maar de dokter en papa en mama, die er natuurlijk ook zijn, kunnen wel met Marieke praten. En Marieke kan ze horen. Ze kunnen Marieke ook zien door een raampje.

Dus Marieke is niet echt alleen! Ze kan alleen niets terug zeggen omdat ze zo stil moet liggen.



Nu schijnt er een lampje op Mariekes buik.
Dat is het licht van de landingsbaan. Precies
daar moet Radio-Robbie landen.

Marieke is benieuwd of Radio-Robbie echt
zo snel is dat ze hem niet kan zien.

De dokter zegt door de microfoon dat het
gaat beginnen. Dus doet Marieke haar best
om echt stil te blijven liggen.

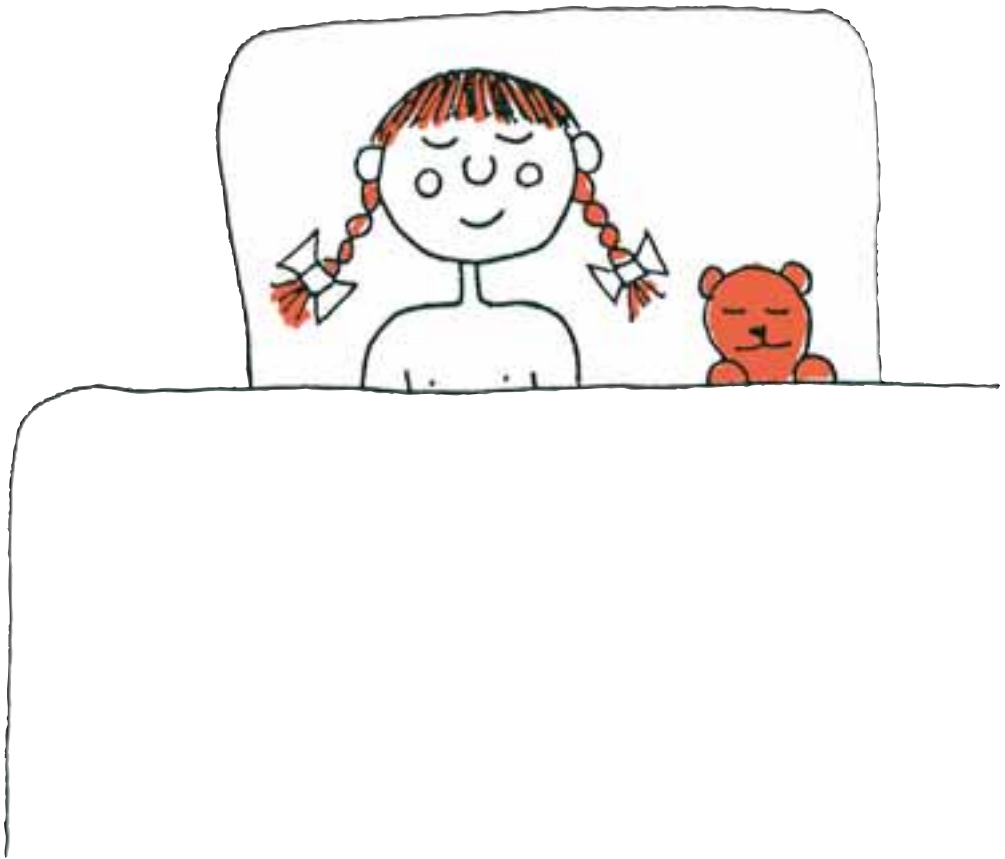


Radio-Robbie en zijn vriendjes staan te popelen op de startbaan. Dan komt het sein dat ze mogen vertrekken. Kijk...daar gaan ze.

De kankercellen schrikken als ze Radio-Robbie en zijn vriendjes zien. Wat zijn ze snel en wat zien ze er sterk uit!

Een grote kankercel roept: "Snel, probeer je te verstoppen".

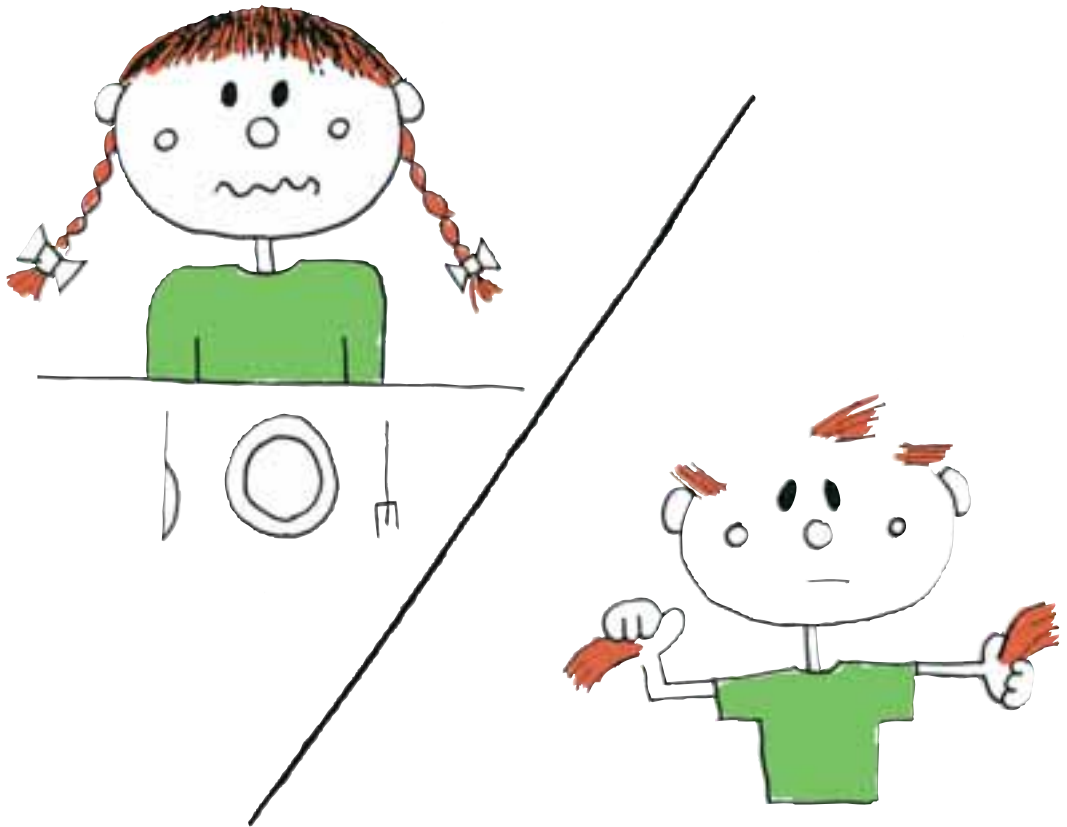
Maar de goede cellen versperren de weg zodat ze niet kunnen ontsnappen. Radio-Robbie en zijn vriendjes nemen de ene kankercel na de andere te pakken.



Radio-Robbie en zijn vriendjes hebben hard gevochten. Ze hebben heel wat kankercellen kapotgemaakt. Ze hebben ze alleen niet opgeruimd en daarom is het een rotzooi. Dat is toch wel slordig!

Gelukkig gaan de goede cellen meteen aan het opruimen. Maar het is wel hard werken.

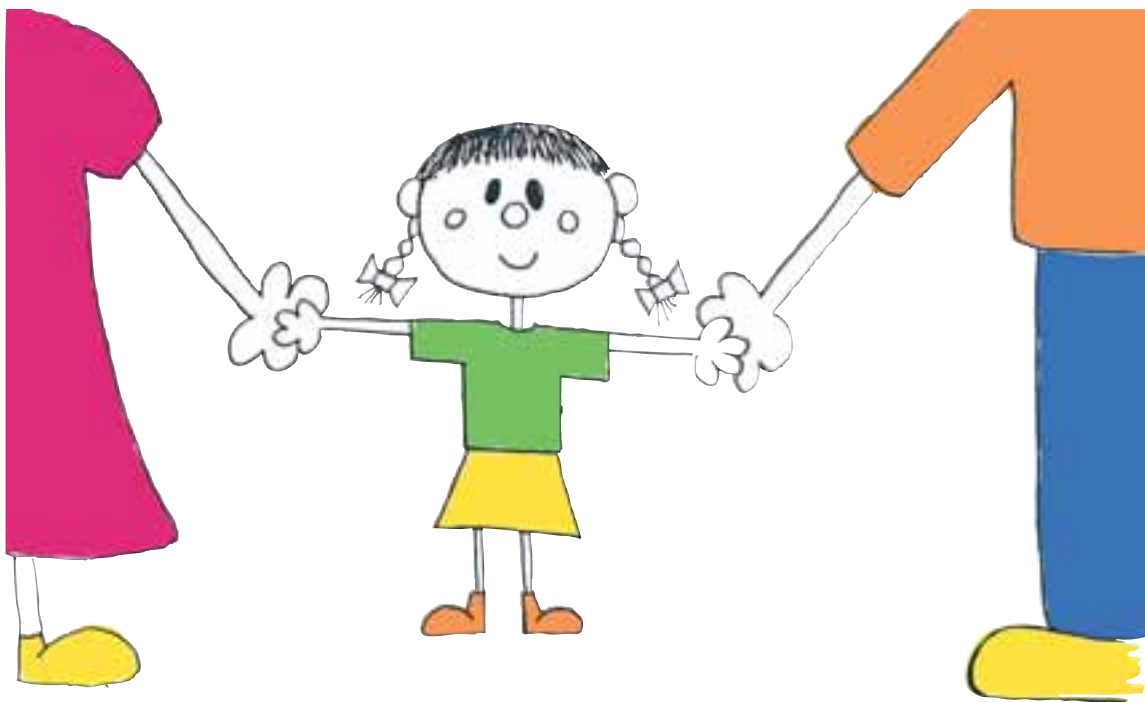
Daarom is Marieke ook zo moe nadat Radio-Robbie en zijn vriendjes haar hebben geholpen.




En er is nog een probleem. Omdat Radio-Robbie zo snel vliegt, heeft hij weleens moeite met remmen.

Hij botst tegen je keel als hij in je hoofd of in je hals moet zijn. Dan is eten niet zo fijn en doet het pijn.

Of hij botst tegen je haarcellen. Dan kunnen je haren uitvallen. Maar die haren komen gewoon terug hoor!



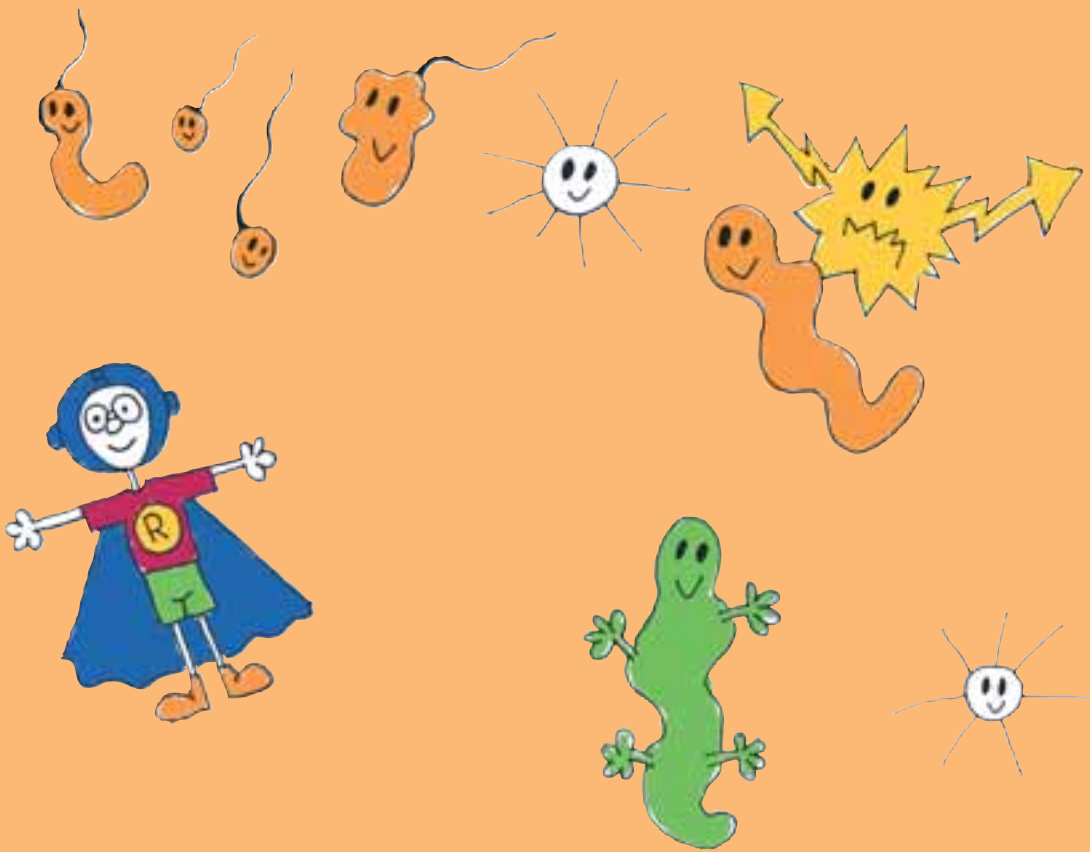


Marieke is verbaasd als de dokter na een paar minuutjes de kamer binnenkomt. Hij had gezegd dat het niet lang zou duren, maar dit ging wel heel snel.

Ze mag alweer naar papa en mama toe. Die hebben in de andere kamer op haar gewacht.

Marieke moet nog wel een paar keer terugkomen. Want Radio-Robbie en zijn vriendjes worden snel moe van het vechten en houden het maar even vol. Om alle kankercellen te pakken te krijgen, moeten ze dus vaker vechten.

Maar dat vindt Marieke niet zo erg, want het viel allemaal best mee.

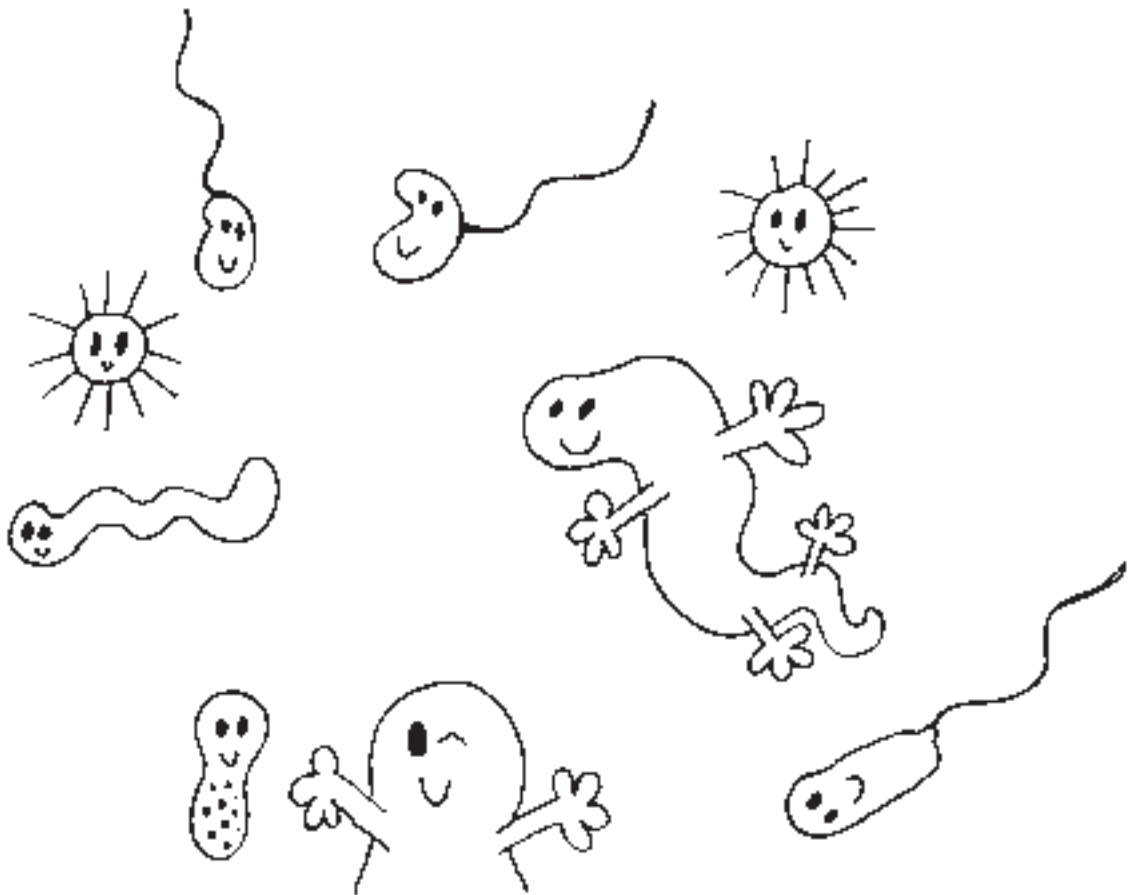


De dokter vertelt Marieke dat hij ook moet controleren of alle kankercellen wel zijn verdwenen. Soms verstopten een paar kankercellen zich namelijk stiekem. Dan is de hulp van Radio-Robbie en zijn vriendjes nog een paar keer nodig.

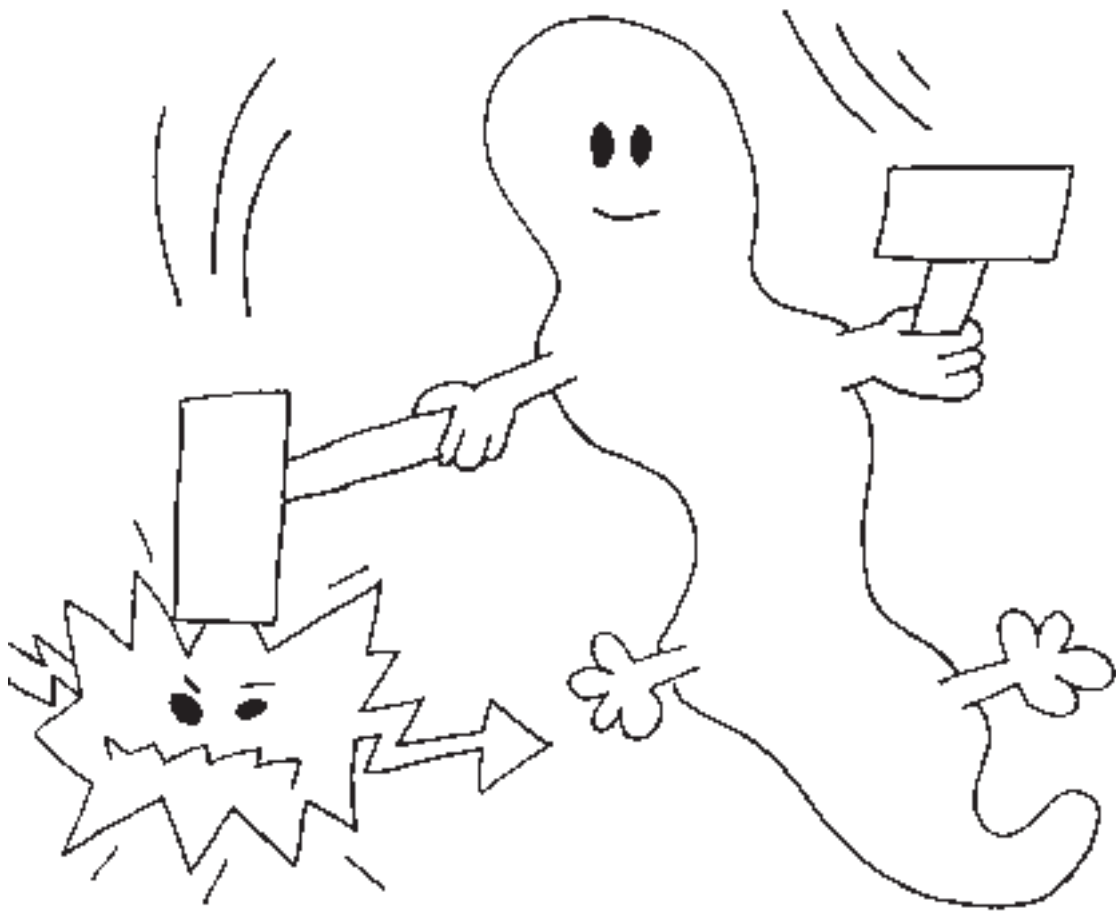
En soms kan Radio-Robbie het niet helemaal alleen af. Dan vraagt hij hulp van zijn vriendje Chemo-Kasper.

Maar dat is weer een ander verhaal...

Om zelf in te kleuren:



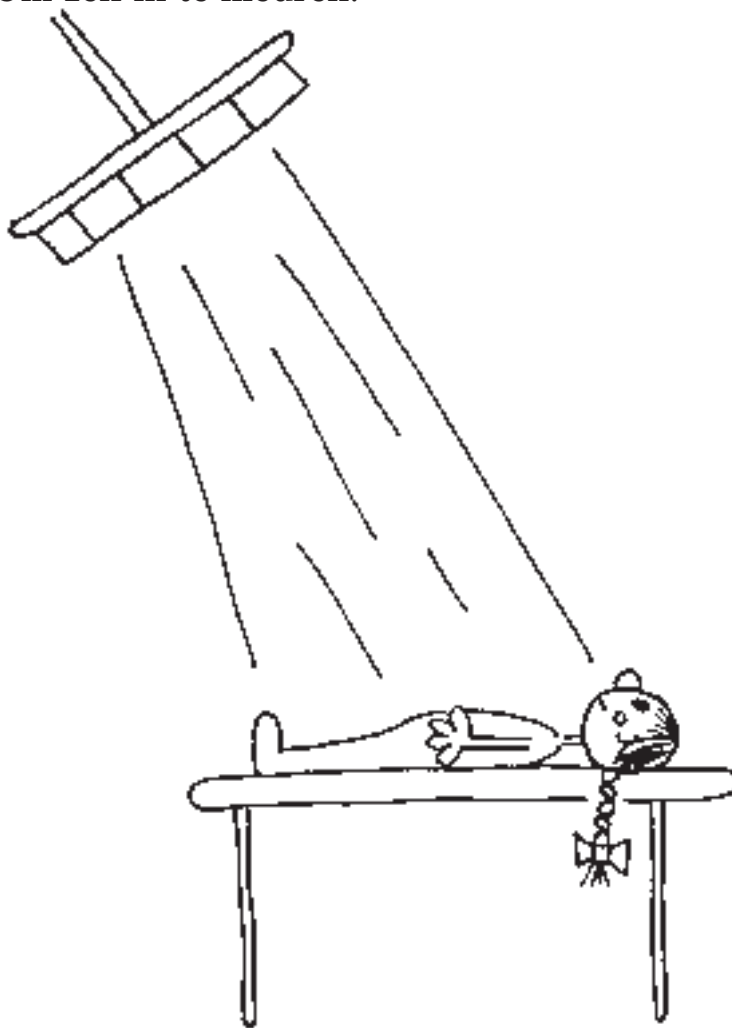
Om zelf in te kleuren:



Om zelf in te kleuren:



Om zelf in te kleuren:



Misschien voelen u en uw kind zich geholpen door dit boekje. U kunt ons en andere ouders steunen door lid te worden van de vereniging. Richtlijn voor de contributie is € 25,- per jaar. U ontvangt dan viermaal per jaar *Attent* en kunt de meeste uitgaven gratis aanvragen.

Schrijf of e-mail naar:
Vereniging 'Ouders, Kinderen en Kanker'
Schouwstede 2B, 3431 JB Nieuwegein
Tel.: 030-2422944
E-mail: bureau@vokk.nl
www.vokk.nl | www.kankerketting.nl

Bij de vereniging is onder andere ook het boekje "Chemo-Kasper en zijn jacht op de slechte kankercellen" verkrijgbaar.



ISBN 90 75281 22 6